

Autobusy přijíždějí

1. **C** **F C** **G**
Autobusy přijíždějí, autobusy přijíždějí,
C **Emi** **Ami** **F** **C** **G7 C**
možná, že už zítra, možná, že už zítra pojedeme za nadějí.
2. [: Známe zemi vyvolenou, :]
[: do vysněné brány :] nevejdeme po kolenou.
3. [: Pojedeme staří, mladí, :]
[: že tu zůstat nechcem, :] našim pánům nejvíc vadí.
4. [: Policajti s tvářmi bledou, :]
[: marně do nás buší, :] stejně s námi nepojedou.
5. [: Pod jednou či pod obojí, :]
[: spojme svoje srdce, :] svoboda, ta za to stojí.
6. [: Povedeme život nový, :]
[: nepobrali všechny, :] snad se vozy vrátí, kdo ví?

Až se k nám právo vrátí

1. **Dmi**
Chci sluncem být a ne planetou,
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí.
- R: **Dmi** **C** **F**
Já čekám dál, já čekám dál,
Bb **A** **A7** **Dmi** **Gmi A**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
Dmi **C** **F**
já čekám dál, já čekám dál,
Bb **A** **A7** **Dmi**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.
2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.
3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a chci svůj život jako člověk žít,
až se k nám právo vrátí.
- R:
5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.
6. Už se těším až se narovná,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.
- R:
- R:

Batalion

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprašen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Dál, dál tou vodou

Emi C Emi H H7 Emi H7
R: Dál, dál tou vodou, dál, dál tou vodou, bratři,
Emi C Emi C7 Emi Ami7 H7 F7 Emi
dál, dál tou vodou, než vítr vlny kalné rozbouří.

Emi C G6 D G
1. Bílý zástup spěchá dál,
C7 Emi Ami7 H7 F7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří,
Emi C G6 D G
hned v patách vojsko má, které vyslal král,
C7 Emi Ami7 H7 F7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří.

R:

2. Blesků zář nám svítí tmou,
vítr vlny kalné rozbouří,
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
vítr vlny kalné rozbouří.

R:

Děti jdou, kam je pošlou

R: Děti jdou, kam je pošlou,
jdou kam je pošlou, ó
C D7 G
a jak jdou, tak melou svou, že prý:

1. Dva chytly lva co couvá,
sám zůstal Sám se svou slávou,
C G D7 G
jdou, jdou, jdou a melou svou.

R:

2. Deset bylo besed, kde rád si nikdo nesed,
kejt bylo devět a sněd je sám Nedvěd,
dál osmý stál ten král co se jen bál,
sedum dědů k dědům se posadilo před dům,
šest bylo měst, kde říkali Čest!,
pět bylo vět, co podepsali hned,
ven ze čtyř stěn kdo chodí je ctěn,
tři byli páni Dáni,
dva chytly lva co couvá,
sám zůstal Sám se svou slávou,
jdou, jdou, jdou a melou svou.

Dvě báby

1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
D G D
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
A7
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
D G D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
D G D
když před kaplí tu zpívám na schodech
A7
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
D G D
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

3. Ted' říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

Farao

*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál,
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.

1. Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín,
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.
2. Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům,
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.

R1: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnéj pád. :]

3. Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih,
jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
4. Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl,
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
5. Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc,
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.

R2: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnéj pád. :]

6. Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj,
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"
7. Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val,
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.

R1:

*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl,
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil,
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál,
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

Jméno zná i král

R: Jméno zná i král, to jméno letí tmou noční Judeou,
jméno zná i král, děťátku říkají Ježíš.

1. Tmou, tmou, hvězda nad Betlémem září,
tmou, tmou, nesou dary hodnostáři,
děťátku říkají Ježíš.

R:

2. Glory zní všude, narodil se z panny,
glory zní všude, radujte se s námi,
děťátku říkají Ježíš.

R:

3. Dál, dál svítí vlasatice bledá,
dál, dál vojsko nemluvněátko hledá,
děťátku říkají Ježíš.

R: (2x)

+ děťátku říkají Ježíš.

Fi-li-mi

- Fmi**
1. Čert aby vzal už tuhle trať,
G#
kdo hledáš práci, tak se ztrať,
Fmi
že nemáš prachy, no tak ať,
Cmi Fmi
jó, tak se na to dívám!
- Fmi**
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
G#
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
Fmi
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
Cmi Fmi
vo tom si teď zpívám.
2. Jen pražec chop a kolej suň,
chyt' lano, táhni jako kůň,
pod tíhou jako medvěd fuň,
jó, tak se na to dívám!
- R:
3. Z kůže se loupeš jako had,
je vedro, že by jeden pad',
na vodu smíš jen vzpomínat,
jó, tak se na to dívám!
4. Když konečně máš vody dost,
určitě přes ni stavíš most,
kláda ti ráda zlomí kost,
jó, tak se na to dívám!
- R:
5. Na rukách už jsem potěžkal
většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každěj sval,
jó, vo tom si teď zpívám!
- R:
6. Slunce už dělá z trávy troud,
jen kdybych se směl vodsad' hnout,
na tuhle trať zapomenout,
jó, tak se na to dívám!
- R:
7. Jen Bůh mi víru zachovej
a nasednout mi sílu dej,
Fmi C#
můj vagón bude pérovej,
Bbmi Cmi Fmi
jó, vo tom si teď zpívám!
- Fmi**
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
G#
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej,
Fmi
fi-li-mi-fi-li-mi-jú-ri-ej,
Cmi Fmi
vo tom si teď zpívám, vo tom si teď zpívám ...

Já se těším do nebe

D D
Já se těším, já se těším,
D D G A7 D
haleluja, haleluja, haleluja.

1. Zapřahejte pojedeme do daleka, kočárem vrzavým
D A7 D A7 D
D A7 D A7 D A7
uvidíme co nás všeko v ráji čeká, kočárem vrzavým.

R: Já se těším do nebe, já se těším do nebe,
D A7 D F#7 Hmi E7
haleluja do nebe po - je - de - me
D A7 D
kočárem vrzavým.

2. Čistá kuchyň a čistý nádobí, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
D D/C# D/H D/A D A7 D
a hlavně všeho velký zásoby, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
rajská hudba v rajský zahradě, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D A7
jé, rajská šťáva teče po bradě, kočárem vrzavým.

R:

3. Stůjte při mně všichni svatí, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
D D/C# D/H D/A D A7 D
ať tam cent jako dolar platí, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
nejistota cloumá duší mou, kočárem vrzavým
D A7 D A7 D A7
jestlipak tam hezký holky jsou, kočárem vrzavým.

R:

4. Na Zemi jsem zkusila jen samý trápení, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
D D/C# D/H D/A D A7 D
v nebi se má bída v radost promění, kočárem vrzavým
D D/C# D/H D/A D A7 D
u nebeský brány nevěřím svejm očím, kočárem vrzavým
D A7 D A7 D A7
zrezavělej zámek a klíčem nevotočím, kočárem vrzavým.

R: Já se těším domů, já se těším do domů,
D D F#7 Hmi E7
haleluja domů po - je - de - me
D A7 A7 D
kočárem vrza, vrza, vrzavým.

Jednou budem dál

1. Jednou budem dál, jednou budem dál,
C F C F C
F E7 Ami D G D7 G F G
jednou budem dál, já vím,
C F C F G Ami
jen víru mít, doufat a jít,
C F C G7 C F G G7
jednou budem dál, já vím.
2. Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.
3. Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.
- 4.=1.

Krutá válka

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
hoří dál plamen války a ráno je blíž,
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!
2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojd', musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!
3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se oči, tam není strach,
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!
4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojd', lásko má!

Město s pěti věžemi

- *: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
pět má město věží, haleluja.
- R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
pět má město věží, haleluja.
2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
pět má město věží, haleluja.
- R:
3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.
4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.
- R:

Mlýny

R: [: ^GSlyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^Cslyším mlýnský kámen, jak se ^Gotáčí,
^{H7}já slyším mlýnský kámen, jak se ^{Emi}otáčí,
^{C D G}otáčí, ^Dotáčí, ^Cotáčí. :]

1. Ty ^Gmlýny ^Cmelou celou noc a ^Gmelou celý den,
^{C7}melou bez výhod a ^Gmelou stejně všem,
^Cmelou doleva jen a ^Gmelou doprava,
^Amelou pravdu i lež, když ^Dzrovna vyhrává,
^{G C}melou otrokáře, ^Gmelou otroky,
^Cmelou na minuty, na hodiny, na roky,
^{H7}melou pomalu a ^{Emi}jistě, ale ^Cmelou včas,
^Gjá už ^{D7}slyším ^Gjejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

R:

Pavana za deset švestkových knedlíků

1. ^{Dmi}Kdo v ^Aknihách ^{Dmi}bádá ^Cdlouze, ^Fco k ^Glásce ^Ctřeba ^Fmít,
^{Dmi}ten ^Asotva ^{Dmi}ví, ^Cže ^Fpouze ^Gza ^Cruku ^Fstačí ^Fvzít.

^F: ^CMáš ^{Dmi}ruce, ^Aco ^Avíc ^Achtít,
^Fzkus ^Glásku ^Az ^Ddlaní ^Dpít. :

2. Ten, kdo ^Fsvá ^Cústa ^{Dmi}hlídá, ^Akdo ^Aslova ^Duvězní,
sám ^Fpozná, ^Gco ^Aje ^Dbída, ^Dkdyž ^Dpíseň ^Ddruhých ^Dzní.

^F: ^CMáš ^{Dmi}ústa, ^Aco ^Achtít ^Avíc,
sám ^Fjde ^Gté ^Apísni ^Dvstříc. :

3. ^FSmíš ^Cváhat ^{Dmi}jenom ^Achvíli, ^Dčas ^Dladí ^Dloutnu ^Dsvou,
bál ^Fku ^Gkonci ^Ase ^Dchýlí, ^Dzní ^Dstruna ^Dza ^Dstrunou.

^F: ^CTvůj ^{Dmi}krok ^Aje ^Avratký ^Dprám,
svůj ^Ftanec ^Gkdyž ^Atančíš ^Dsám. :

Pískající cikán

- G Ami G Ami G Ami Hmi Ami**
1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G Ami Hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonicí, si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pocestný

- A A7 D A**
1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
E C#7 F#mi D E A
[: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :]
2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',
[: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :]
3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
[: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :]
4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,
[: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :]
5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
[: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :]
6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
[: v jedné hospodě na nocleh pán-nepán se sejdem. :]

Poutník a dívka

- A**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
D A
kráčel krajem poutník, šel sám,
C# F#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H H7 E4sus E7
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. "Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup bliže, nehodná, a dej mi pít," a ona:
3. "Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"
4. Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.
5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H E A D A
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Růžička

1. Krásná růže v sadu kvetla
u besídky ve chvojí,
ta mé milé hlavu spletla,
chtěla ji mít v pokoji,
ta mé milé hlavu spletla,
chtěla ji mít v pokoji.
2. Vykrad' jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytanou, budu bit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytanou, tak budu bit.
3. Pak jsem s růží k milé spěchal,
na okénko zatukal,
pantofle jsem venku nechal
na polštář jí růži dal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí tu růži dal.
4. Ráno do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji do vody,
milá pláče - růže zvadla,
nedala ji, ach, do vody.

Ryl jen, celej den ryl

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal
a krumpáč s lopatou vyfasoval,
pak s partou, která makat dovede,
jsem došel tam, co tunel povede.
- R: A ryl jen, celej den ryl,
já ryl jen, celej den ryl,
abych dřív, než do své boudy pudu spát,
čaj v kantýně moh' si dát,
já ryl jen, celej den ryl, celej den,
jak krtek celej den jen ryl.
2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
co sám dynamit někdy natropí,
když jednou náhle došlo k výbuchu,
Jim Goff vyletěl majlí do vzduchu.
- R:
3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
předák McCane ho popad' za límec:
"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
- R:
4. Teď po létech, když večer sedím sám,
na starý dobrý časy vzpomínám,
zas slyším tmou, jak rány duněly,
když ve skalách jsem lámal tunely.
- R:

Spinkej

(Leaving on a Jet Plane)

1. Už se končí den, už je čas k spánku,
zdi se barví od červánků,
hled', už lampář světla rozsvěcí,
tak si dočti stránku, zavři knížku,
honem hupky do pelíšku,
kočata už dávno vrní za pecí.

R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech,
princeznu si Honza bude brát,
až půlnoc prostře sítě,
na vlásky políbí tě,
vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvílenku
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:

Soudný den

- Ami**
1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
G
zdál se mi sen o poslední pouti,
Ami
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
Emi Ami
v ten soudný den.
2. Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.
3. Stůj, nechoď dál, času už je málo,
stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.
4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.
- Ami**
R: Soudí, soudí pány, slouhy,
G
soudí, soudí hříšné touhy,
Ami H E
soudí, soudí, výčet pouhý, á ...
- Ami**
5. Vtom se probudíš, to byl jen sen,
F
vtom se probudíš, to byl jen sen,
Dmi
vtom se probudíš, to byl jen sen,
Ami E Ami
jen pouhý sen.
- 6.=1.
- Ami**
7. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě,
G
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté,
Ami F
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:
Ami E Ami
je soudný den!

Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
 D7 G
 D7 G
 D7 G
 D7 G
 D7 G
 D7 G
kocábku náram-, náramnou. :]

R: G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
 D7 G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
 D7 G
kocábku náram-, náramnou.

R:

*: G
Archa má cíl, jé, archa má směr, jé,
 D7 G
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.
3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
'ryby nechte, zachrání se samy hladce,'
kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.
5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

R:

*:

R:

R:

Starý příběh

1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

R: Kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

*:

Širý proud

1. Ten širý proud jak přejít mám,
proč neumím se nad něj vznést,
ach, člun tak mít, ten řídit znám,
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

2. Jak kamení, jež působí,
že potápí se celý prám,
tak těžká zdá se, bůh to ví,
má láska zlá, co v srdci mám.

3. Vždy, když se láska rozvíjí,
rubínů zář se line z ní,
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhni sluneční.

4. Až něžnou růži spatříš kvést,
co trny zájem oplácí,
nenech se krásou klamnou svést,
hled', ruka má teď krvácí.

5.=1.

Šlapej dál

1. Když svý černý tělo necejtíš
máš týden hlad, žízeň v blátě spíš
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál

R: Jen dál, jen dál
na zádech v ranci máš jen bídu svou
tak jen šlapej dál

2. Když máš dřít na šlichtu mizernou
svý známý v lochu, holku nevěrnou
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál

3. Když máš pech toho kdo nekejevá
tvejch slavných kamarádů ubejvá
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál

4. Je nás víc, nemáme zastání,
jen špatnou barvu, špatný vyznání
černež mrak, který narůstá, šlapej dál

R: Jen dál, jen dál
na zádech v ranci máš i víru svou
tak s ní šlapej dál

Tak jen pojd'

*: Tak jen pojd', pojd', pojd', pojd' sem k nám!

R: Tak jen pojd' - pojd', neboj, nekřič, nebouchej,
pojd' dál - pojd' dál a klidně naslouchej,
sem k nám - důvod žádný nehledej
pojd' dál - vždyť můžeš, jenom chtěj.
Tak pojd' - vždyť ty máš co nám říct,
sem k nám - pojd' dál ať je nás víc,
tak jen pojd', pojd', postup dál
a zpívej z plných plic, čeho by ses bál,
tak jen pojd' - stačí jen vejít k nám.

1. Nás vůbec nesouží - už ne,
že nám noty padaj do louží - už ne,
že náš zpěv nezná bontónů - už ne,
že pro nás nezní potlesk salónů - jé!
Nás lijavec nezmáčí - už ne,
nepíchá trní, bodláčí - už ne,
zkrátka toho boty netlačí, kdo přidá se k nám.

R:
2. Ted' slyšíš srdce bít - bim bam,
to bouchá si svůj věčný hit - bim bam,
do jeho rytmu dej správný tón - bim bam,
ať zmizí problém Babylón - jé!
Nás lijavec nezmáčí - už ne,
nepíchá trní, bodláčí - už ne,
zkrátka toho boty netlačí, kdo přidá se k nám.

R:
*:

Trudova žena

- Emi** **Ami** **H**
1. Umřela dneska Trudovi žena
 F# **Hmi D Emi H**
a Trud ji ne - vě - ří
 Emi D G **D Emi H**
Vstaň ženko hore srdénko moje,
 Ami **C7** **H7** **Emi**
šak tá nic ne - bo - lí
2. Trudovu ženu už oblíkajú ...
3. Trudovu ženu do truhly kladú ...
4. Trudovu ženu na máry nesú ...
5. Trudovej ženě už vyzváňajú ...
6. Trudovu ženu na krchov vezú ...
7. Trudovu ženu do hrobu kladú ...
8. Trudovu ženu už pochovali ...

Trh ve Scarborough

- Emi** **D** **Emi**
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
 G **Emi** **G** **A** **Emi**
dobře vím, že půjdeš tam rád,
 G **F#mi Emi D**
tam dívku najdi na Market Street,
 Emi **A** **C** **D** **Emi D** **Emi**
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu niť však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
chod' těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stkát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Útěk z Egypta

*: Nadešel čas, svítí měsíc noční tmou.

E **A**
1. Tiše, tiše, strážte spí, vypily odvar z konopí,
E A E A E
na každém kroku tvém teď záleží.

E **A** **E**
R1: Vstávej, vstávej, cesta volná, můžeš jít,
A E A E A E
na každém kroku tvém teď záleží.

R2: Vstávej, vstávej, cestou tou můžeš jít,
na každém kroku tvém teď záleží.

2. Pročpak se nikdo nevyptal, kudy se prchá z Egypta,
na každém kroku tvém teď záleží.

R1:

R1:

3. Kdo má hlad, ten ať zatleská, shůry padá nebeská,
na každém kroku tvém teď záleží.

4. Za pouští čeká zemský ráj, ale dřív musíme přes Sinaj,
na každém kroku tvém teď záleží.

R1:

R1:

Válka růží

Dmi **G** **Dmi** **A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi **Gmi** **Dmi A**
nad tichlým polem válečným, derry down,
F **C** **A** **Dmi** **Dmi/C Bb** **A**
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi **Gmi** **A** **Dmi**
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Vláček

D7 **G7** **D**
R: Už můj vlak v dáli duní, už můj vlak v dáli duní,
Hmi **G** **A** **D**
a já přivítat chci Pána tam, kde svou zastávku má.

D **G** **D** **G**
1. I kdyby vítr vál, já tmou musel jít,
D **A** **D**
já přivítat chci Pána tam, kde svou zastávku má.
A i kdybych se bál, jak může na to přijít,
já přivítat chci Pána tam, kde svou zastávku má.

R:

2. Když Lazar ležel, to vím, to řekl: vstaň a chod',
já přivítat chci Pána tam, kde svou zastávku má.
Ať bijí blesky hromy, ať potápí se loď,
já přivítat chci Pána tam, kde svou zastávku má.

R:

D **G** **D**
: Už vláček přijíždí :

*: (8x)

R: (2x)

Za svou pravdou stát

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Žízeň

1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R: